

Súd: Mestský súd Bratislava III  
Spisová značka: B1-35Cb/69/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122207128  
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radim Hudec  
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2025:1122207128.4

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudcom Mgr. Radimom Hudecom v spore žalobcu: AREC 3, s. r. o., so sídlom Karloveské Rameno 6, 841 04 Bratislava, IČO: 46 872 809, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: AREC 7, s.r.o., so sídlom Zámocká 6455/10, 811 01 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, IČO: 50 379 178, zastúpený: Mgr. Alica Mendlová, advokátka, so sídlom Riečna 2, 811 02 Bratislava, IČO: 42 137 624, o zaplatenie 245.000,- eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Bratislava I ako právnenému predchodcovi tunajšieho súdu dňa 11.08.2022 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 245.000,- eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. V návrhu uviedol, že dňa 20.10.2016 boli z účtu žalobcu prevedené na účet žalovaného peňažné prostriedky v sume 245.000 Eur, pričom na prevod týchto peňažných prostriedkov v prospech žalovaného neexistoval žiadny právny dôvod. Plnenie bez právneho dôvodu je pritom bezdôvodným obohatením. Prijatím peňažného plnenia v sume 245.000 Eur sa teda žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, a preto je povinný žalobcovi toto obohatenie vydať. Ďalej uviedol, že túto žalobu podáva za žalobcu iba jeden z jeho konateľov - pán I., hoci platí, že žalobca má dvoch konateľov (pána I. s G.), ktorí konajú za žalobcu vždy iba spoločne. Je tomu tak preto, že záujmy G. ako druhého konateľa žalobcu sú v rozpore so záujmami žalobcu v tomto spore. Zatiaľ čo v záujme žalobcu je, aby mu žalovaný čo najskôr vrátil neoprávnene prevedené peňažné prostriedky naspäť, G. (ktorý je jediným konateľom žalovaného) vráteniu neoprávnenej platby aktívne bráni.

2.1. Napriek tomu, že žalobca má dvoch konateľov (pána I. s G.), ktorí môžu za žalobcu konať vždy iba spoločne, tak G. sám, bez akéhokoľvek vedomia a súhlasu pána I., uskutočnil dňa 20.10.2016 prevod peňažných prostriedkov v sume 245.000 Eur z účtu žalobcu na účet žalovaného (ďalej len „platba“). Pán I. o vykonaní tejto platby pritom vôbec nevedel. Dozvedel sa o tom až následne, aj to len úplnou náhodou, pri kontrole účtovníctva žalobcu. Pán I. s G. nikdy predtým spolu nehovorili o tom, že by mal žalobca z akéhokoľvek dôvodu poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky v sume zodpovedajúcej platbe. Rovnako pán I. s G. za žalobcu ani nikdy spoločne neprejavili vôľu takto poskytnúť peňažné prostriedky žalovanému a so žalovaným sa na platbe nikdy nedohodli. Žalovaný napriek výzvam na vrátenie peňažných prostriedkov tieto nevrátil. G. svoj odmietavý postoj odôvodnil tým, že platba v prospech žalovaného vraj vôbec nie je bezdôvodným obohatením, ale že údajne ide o pôžičku, ktorá bola dohodnutá medzi žalobcom a žalovaným.

2.2. Žalobca argumentoval tým, že žiadna písomná zmluva o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným nebola uzatvorená. Rovnako nebola uzatvorená ani ústna zmluva o pôžičke, pretože na strane žalobcu však vôľa dohodnúť so žalovaným pôžičku, ktorá by zodpovedala poskytnutej platbe úplne absentovala. Pán I. ako jeden z dvoch konateľov žalobcu, ktorí musia za žalobcu konať vždy spoločne, nemal o tejto platbe žiadnu vedomosť a ani s jej vykonaním nesúhlasil. Pán I. s G. sa ako konatelia žalobcu nikdy nedohodli na tom, že žalobca poskytne žalovanému platbu ako pôžičku. G. o tom s pánom I. vôbec nehovoril a platbu s ním vôbec nediskutoval. Pokiaľ teda vôľa žalobcu poskytnúť žalovanému platbu ako pôžičku nebola vytvorená spoločným rozhodnutím pána I. s G., ale iba rozhodnutím samotného G., možno v takomto prípade hovoriť nanajvýš o vôli G. - rozhodne však nemožno hovoriť o vôli žalobcu. Zároveň poukázal na platobný príkaz, ktorého podpísaním mala byť prejavená údajná vôľa žalobcu poskytnúť žalovanému platbu ako pôžičku, z ktorého vyplýva, že ho za žalobcu podpísal, tzn. prejav vôle za žalobcu urobil iba sám G..

2.3. Žalobca ďalej argumentoval, že žalovaný by bol povinný vrátiť peňažné prostriedky aj v prípade, ak by sa jednalo o pôžičku, a to nasledujúci deň po doručení žaloby žalovanému, ktorá v zmysle judikatúry predstavuje výzvu na vrátenie pôžičky. Doba, dokedy je žalovaný povinný údajnú pôžičku vrátiť, nebola medzi stranami dohodnutá, preto platí, že žalovaný je povinný vrátiť ju na výzvu žalobcu.

2.4. Ohľadom otázky konania za žalobcu žalobca uviedol, že hoci má žalobca dvoch konateľov (pána I. a G.), ktorí za žalobcu konajú spoločne, tak platí, že pri podaní tejto žaloby môže za žalobcu konať iba pán I.. Je tomu tak preto, že záujmy G. ako druhého konateľa žalobcu sú v zjavnom rozpore so záujmami žalobcu v tomto spore. Podľa slovenského ústavného súdu platí, že pokiaľ sú záujmy konateľa spoločnosti v rozpore so záujmami samotnej spoločnosti, nemôže tento konateľ za spoločnosť v spore konať, ak tento rozpor záujmov nemožno vyriešiť v rovine hmotného práva. Žalobca poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR, č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021. G. však preukázateľne nemá záujem na tom, aby bol záväzok žalovaného voči žalobcovi čo najskôr splnený. Dokonca splneniu tohto záväzku žalovaného aktívne bráni. G. je jediným konateľom žalovaného. Preto ako jediný môže zabezpečiť, aby žalovaný svoj záväzok voči žalobcovi z titulu bezdôvodne prijatej platby splnil. Žalovaný konajúc iba prostredníctvom G. však svoj záväzok do dnešného dňa dobrovoľne nespĺnil. Pán G. bezdôvodne odmieta podpísať aj výzvu žalovanému na vrátenie peňažných prostriedkov. Z takéhoto správania pána G. je celkom evidentné, že nemá žiadny záujem na tom, aby sa žalobcovi vrátili peňažné prostriedky zodpovedajúce bezdôvodnej platbe.

2.5. Záverom žalobca uviedol, že pokiaľ sú záujmy konateľa spoločnosti v rozpore so záujmami samotnej spoločnosti, môže za túto spoločnosť v spore konať aj len jeden z jej konateľov, ktorí majú inak za spoločnosť konať spoločne, pokiaľ tento rozpor záujmov nemožno vyriešiť v hmotnoprávnej rovine. Krajský súd V Bratislave v uznesení č. k. 8CoCsp/27/2020-385 zo dňa 26.02.2021 uviedol, že vo všeobecnosti nie je vylúčené, aby súd konal aj s konateľom, ktorého záujmy sú v konflikte so záujmami spoločnosti v spore. To však podľa krajského súdu platí len v prípade, že takýto konflikt záujmov, resp. nepriaznivé následky tohto konfliktu, je možné vyriešiť v hmotnoprávnej rovine - a to konkrétne napríklad postupom podľa § 135a Obchodného zákonníka (teda podaním žaloby na náhradu škody voči konateľovi zo strany spoločnosti). Zároveň však krajský súd uviedol, že takéto hmotnoprávne riešenie konfliktu záujmov konateľa a spoločnosti je za určitých skutkových okolností úplne vylúčené. V prejednávanom prípade totiž rovnako platí, tak ako v prípade posudzovanom krajským súdom, že ak by nepodaním tejto žaloby v dôsledku jej nepodpísania G. (ako jedným z konateľov, ktorí musia konať za žalobcu spoločne) vznikla žalobcovi škoda, žalobca by sa voči G. nemohol úspešne domáhať náhrady škody, ktorá by mu takýmto (ne)konaním G. za žalobcu bola spôsobená. Žalobca má totiž iba dvoch konateľov - G. a p. I. - ktorí môžu za žalobcu konať vždy iba spoločne. To znamená, že aj žalobu o náhradu škody voči G. by za žalobcu museli podpísať obaja konatelia - teda p. I. spoločne s G.. Konflikt záujmov žalobcu a G. by sa teda nevyhnutne prejavil aj v tejto rovine v súvislosti s podpisom a podaním žaloby žalobcu o náhradu škody proti G.. Je totiž nanajvýš pravdepodobné, že G. (ako jeden z konateľov žalobcu) by takúto žalobu smerujúcu proti nemu samotnému odmietol podpísať. Žalobca teda v tomto prípade nemá inú možnosť, než domáhať sa ochrany svojich práv tak, že za neho v tomto spore bude konať iba p. I.. Inú ochranu totiž žalobcovi za danej situácie neposkytuje ani hmotné právo.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 01.03.2023. Vo vyjadrení uviedol, že je pravdou, že žalovaný prijal dňa 20.10.2016 na svojom účte finančné prostriedky vo výške 245 000 Eur. V poznámke uvedeného prevodného príkazu sa zreteľne a jasne označuje dôvod tejto platby a to „pôžička AREC 7“. Je teda zrejmé, že sa jednalo o poskytnutie finančných prostriedkov z titulu pôžičky. Keďže pán I. má prístup k účtu žalobcu i k účtovníctvu samotnému, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že k žalobe doložil prevodný príkaz, musel si byť vedomý, že sa jedná o pôžičku. Predmetná zmluva o pôžičke

bola medzi účastníkmi uzatvorená ústne, pričom bola odsúhlasená štatutárnym orgánom. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že táto pôžička bola riadne zahrnutá do účtovníctva spoločnosti, ktoré v účtovných závierkach podpisoval aj štatutárny orgán.

3.1. Ďalej uviedol, že je pravdou, že vyzval pána Y. G. na podpis výzvy od jedného konateľa žalobcu adresovanú žalovanému, avšak obsahom tejto výzvy bolo vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 245 000 Eur. S uvedeným pánom Y. G. nemohol súhlasiť, nakoľko v takom znení bola výzva nedôvodná a preto zakaždým na výzvu odpovedal s vysvetlením, že nie je možné v takejto podobe výzvy zaslať, nakoľko sa v nej uvádzajú nepravdivé informácie, a k žiadnemu bezdôvodnému obohateniu nedošlo, pretože suma 245.000 Eur bola poskytnutá ako pôžička tretej osobe. Žalobca bol opakovane upozornený na skutočnosť, že sa jedná o pôžičku. Vzhľadom nato, že pôžička je reálnym kontraktom, práve jej prevodom na účet žalovaného bezpochyby vznikla. Z uvedeného dôvodu žaloba nemá právny základ a je nedôvodná, nakoľko neexistujú okolnosti na naplnenie právnej kvalifikácie uvádzanej žalobcom.

3.2. Žalovaný vo vyjadrení vzniesol námietku premlčania, a to z dôvodu, že k prevodu finančných prostriedkov došlo 16.10.2016 a žaloba bola spísaná 11.08.2022.

3.3. Záverom svojho vyjadrenia nesúhlasil s argumentáciou žalobcu, že v tomto konaní je oprávnený konať za žalobcu iba jeden z konateľov, pán I., pretože sa jedná o odlišnú situáciu, ako posudzoval ústavný súd v rozhodnutí č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021.

4. V konaní sa vyjadril žalobca, konajúci konateľom G.. Y. G., MBA, a to vyjadrením zo dňa 01.03.2023, v ktorom namietal, že za žalobcu môže konať pán G. I. samostatne. Uviedol, že ide o odlišnú situáciu, ako posudzoval ústavný súd v rozhodnutí č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021. Vo vyjadrení ďalej potvrdil, že žalobca poskytol dňa 20.10.2016 zo svojho účtu finančné prostriedky vo výške 245.000,- Eur z titulu pôžičky, ktorú si ústne dohodol a uzatvoril so žalovaným ako 100% dcérskou spoločnosťou. Vznikla prevodom na účet žalovaného, keďže pôžička je reálnym kontraktom. Pán I. o pôžičke vedel, pretože obaja konatelia žalobcu majú prístup k účtu od roku 2015 a pôžička bola riadne zahrnutá do účtovníctva spoločnosti, ktoré v účtovných závierkach podpisoval aj štatutárny orgán. V prevodnom príkaze sa v poznámke uvádza „pôžička Arc 7“.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k žalobe zo dňa 21.08.2023 uviedol, že obranu žalovaného považuje za nedôvodnú. V tomto spore môže konať za žalobcu výlučne pán I., pretože záujmy pána S. sú v rozpore so záujmami žalobcu, pričom opätovne poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021. Uvedené uznesenie je plne aplikovateľné aj na tento prípad.

5.1. Ďalej žalobca zopakoval svoju argumentáciu týkajúcu sa bezdôvodného obohatenia žalovaného s poukazom na to, že nebola uzatvorená žiadna zmluva o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným, a to písomne ani ústne. Ďalej uviedol, že nie je pravdou, že by pán I. niekedy odsúhlasil, resp. schválil platbu ako pôžičku. Nepoprel, že platba sa premietla do účtovnej závierky žalobcu za rok 2016 a rovnako nepoprel ani to, že pán I. túto účtovnú závierku žalobcu schválil. K jej schváleniu však došlo až v roku 2019 a nie v roku 2017, ako to nepravdivo v žalobnej odpovedi uvádza žalovaný. To však vôbec neznamená, že by pán I. platbu ako pôžičku pre žalovaného takýmto úkonom odsúhlasil.

5.2. Ďalej žalobca nesúhlasil s tým, že pán I. sa až do augusta 2022 vrátenia platby vôbec nedomáhal. Podanie žaloby v auguste 2022 bolo iba vyústením dlhodobých neúspešných pokusov pána I. o vrátenie bezdôvodne poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi.

5.3. K žalovaným vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že súd by pri rozhodovaní o žalobe na túto námietku nemal vôbec prihliadať. Vznesenie tejto námietky totiž odporuje dobrým mravom. Významnou skutočnosťou je, že ak aj podmienky pre vznesenie námietky premlčania žalovaným boli splnené, tak ich vôbec nezavinil žalobca. Dokonca ich formálnemu splneniu vôbec nemohol (nevedel) zabrániť. Hoci konateľ žalobcu, pán I., preukázateľne chcel od žalovaného pohľadávku vymáhať, tak žalobca k jej vymáhaniu (bez svojho zavinenia) pristúpiť nemohol. Úplne zásadným spôsobom sa o to pričínil druhý konateľ žalobcu - G.. Pohľadávku totiž mohli v mene žalobcu od žalovaného vymáhať iba spoločne pán I. s G.. G. však opakovane a dlhodobo (napriek výzvam pána I.) odmietal v mene žalobcu takto konať. Výsledkom tohto odmietavého postoja (pasivity) G. bolo plynutie času a potenciálne premlčanie pohľadávky. Takéto správanie G. sa pritom nedá vôbec ničím ospravedlniť. Poukázal na to, že keď sa pán I. dozvedel o neoprávnenej platbe, začal od G. okrem iného žiadať, resp. ho vyzývať, aby spoločne s pánom I. za žalobcu vymáhal takto neoprávnene prevedené peňažné prostriedky od žalovaného - konkrétne ho vyzýval, aby spoločne s pánom I. podpísal výzvu, ktorou bude žalobca od žalovaného žiadať vrátenie bezdôvodne vykonanej platby. Postoj G. bol však odmietavý - výzvu pre žalovaného na vrátenie peňažných prostriedkov za žalobcu podpísať odmietal a ani ju nikdy nepodpísal.

Pán I. pritom bez súčinnosti G. nevedel účinne vymáhať pohľadávku od žalovaného. Až do vydania uznesenia slovenského ústavného súdu totiž platilo, že pokiaľ má spoločnosť viacerých konateľov, ktorí môžu podľa spoločenskej zmluvy konať za spoločnosť vždy iba spoločne, potom musia takto (spoločne) v mene spoločnosti konať aj v súdnom konaní. Priamo to vyplývalo z dovtedy neprekonaného výkladu § 72 CSP, podľa ktorého sa na konanie právnickej osoby pred súdom použijú ustanovenia hmotného predpisu o konaní za právnickú osobu. Takýmto hmotným predpisom je Obchodný zákonník - podľa jeho § 133 ods. 1 platí, že ak spoločenská zmluva upravuje spoločné konanie viacerých konateľov spoločnosti (ako je tomu v prípade žalobcu), potom sú za spoločnosť oprávnení konať iba všetci konatelia spoločne.

6. Žalovaný sa vyjadril k replike žalobcu podaním zo dňa 03.11.2023. Nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu, považoval ich za účelové. Zotrval na svojej predošlej argumentácii na námietke premlčania, ktorú vzniesol v odpore zo dňa 16.03.2022. Poukázal na to, že zo žalobcom predloženej zápisnice z valného zhromaždenia opakovane vyplýva, že o platbe žalobca vedel od počiatku a v zápisnici zástupca pána I. uviedol, že aj v decembri 2018 žiadal pána G. o vysvetlenie tejto platby. Napriek tomu nepodal žiadnu žalobu. Žalobca teda svoj nárok uplatňuje po uplynutí subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty. Uviedol, že pre tento prípad nie je možné uplatňovať objektívnu premlčaciu lehotu v dĺžke 10 rokov, nakoľko v tomto prípade sa rozhodne nemohlo jednať o úmysel. Uvedené potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaný prijal jednoznačne peňažné prostriedky s úmyslom prijať pôžičku, čo vyplýva jednak z prevodného príkazu a jednak z účtovníctva a teda nemal záujem sa bezdôvodne obohatiť a už vôbec nie úmyselne. Úmysel bezdôvodne sa obohatiť ani nie je možný u žalovaného, nakoľko tento peňažné prostriedky iba prijal, nevykonal žiadny úkon súvisiaci s prevodom prostriedkov a teda takéto úmyselné bezdôvodné obohatenie nemohol vykonať. Ani skutočnosť, že prevod na strane žalobcu vykonal pán Y. G., ktorý je zároveň konateľom žalobcu, nemá vplyv na skutočnosť, že žalovaný žiadnu aktivitu smerom k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu nevykonal.

6.1. Žalovaný sa nestotožnil s tvrdeniami žalobcu, že by vznesená námietka premlčania odporovala dobrým mravom. Sám žalobca poukazuje na rozhodnutie, ktoré hovorí v prospech žalovaného. Z uvedeného rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že o rozpor s dobrými mravmi by sa mohlo jednať jedine vtedy ak by druhý účastník uplynutie premlčacej doby nezavinil. To ale nie je tento prípad. Je totiž nepochybné, že žalobca uplynutie premlčacej doby zavinil a to tým, že nepochybniteľne vedel, aj vzhľadom na listinné dôkazy v tomto konaní - účtovné závierky, zápisnica z VZ, že existuje pre neho údajne sporná platba a nepodal žalobu. Súčasne je presvedčený, čo dokladá aj rozhodnutiami ÚS SR aj inými, že za spoločnosť v tomto prípade mohol a môže konať pán U. samostatne. Napriek tomu žalobu nepodal, čím nepochybne zavinil uplynutie premlčacej lehoty. Na jednej strane tvrdí v úvode žaloby a tohto vyjadrenia, že pán U. môže konať za žalobcu sám, a na konci vyjadrenia použije argument, že k premlčaniu došlo práve preto, že nemohol konať za žalobcu sám. Nie je pravdou, že až rozhodnutím ÚS SR, na ktoré poukazuje žalobca nastal zvrät v prístupe v takémuto prípade a žalobca si opätovne ohýba skutočnosti a právo vo svoj prospech. ÚS SR vo svojom rozhodnutí poukazoval, z čoho vychádzal aj ako k uvedenému rozhodnutiu dospel s poukazovaním na slovenský právny poriadok a riešenia iných právnych poriadkov. Rovnako ako k svojmu rozhodnutiu dospel aj KS BA v rozhodnutí, pre ktoré bola podaná predmetná ústavná sťažnosť a ktoré poukazoval na rôzne rozhodnutia. Neobstojí preto tvrdenie, že žalobca by nemohol predtým podať žalobu.

7. Vyjadrenie žalovaného zo dňa 03.11.2023 bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu na vedomie dňa 04.12.2023. Žalobca sa k nemu ďalej nevyjadril.

8. Vo veci sa uskutočnilo pojednávanie dňa 08.09.2025, na ktorom sa zúčastnila právna zástupkyňa žalobcu a právna zástupkyňa žalovaného, ktoré zotrvali na svojich písomných vyjadreniach. Súd pred otvorením pojednávania vyzval žalobcu na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby podľa § 138 Civilného sporového poriadku, nakoľko po predbežnom právnom posúdení dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný a žalovaným vznesená námietka premlčania bola uplatnená účinne. Žalobca žalobu späť nezobral a žiadal súd, aby vec prejednal.

8.1. Za nesporné súd považoval tieto skutočnosti: prevod finančných prostriedkov vo výške 245.000,- EUR z bankového účtu žalobcu na bankový účet žalovaného dňa 20.10.2016, podpísanie prevodného príkazu konateľom žalobcu G.. Y. G., konanie konateľov žalobcu za žalobcu spoločne, výzvy konateľa žalobcu B.. G. I. na podpísanie výzvy na vrátenie bezdôvodného obohatenia žalovaným G.. Y. G., nepodpísanie výziev G.. Y. G., zaúčtovanie prevodu finančných prostriedkov vo výške 245.000,- EUR do účtovníctva žalobcu aj žalovaného, schválenie účtovnej závierky žalobcu za rok 2016 dňa 15.02.2019

aj konateľom žalobcu B.. G. I. na valnom zhromaždení s tým, že v zápisnici z valného zhromaždenia rozporoval oprávnenosť predmetnej platby.

8.2. Sporným v prejednávanej veci bolo premlčanie žalobou uplatneného nároku, či sa jedná o pôžičku alebo o bezdôvodné obohatenie, oprávnenosť nároku na zaplatenie žalovanej sumy žalobcovi žalovaným, možnosť konať za žalobcu v tomto spore len jedným konateľom B.. G. I., ústne uzatvorenie zmluvy o pôžičke.

9. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise a to: čestným vyhlásením (č. I. 11), výzvou zo dňa 21.06.2021 (č. I. 13-14), výzvou na vrátenie sumy 245.000 eur (č. I. 15), odpoveďou na výzvu z 12.07.2021 (č. I. 16), odpoveďou na výzvu z 21.12.2021 (č. I. 17), platobným príkazom (č. I. 18) , upovedomením o podaní obžaloby spolu s fotokópiou poštovej obálky (č. I. 21-22), výpisom z Obchodného registra žalovaného (č. I. 23), výpisom z účtu žalovaného k 31.10.2016 (č. I. 24), výpisom z Obchodného registra žalobcu (č. I. 25), spoločenskou zmluvou z 17.03.2015 (č. I. 26-29), kúpnu zmluvou z 03.10.2016 (č. I. 30-34), uznesením Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021 (č. I. 35-36), uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8CoCsp/27/2020-385 zo dňa 26.02.2021 (č. I. 37-43), odpoveďou na výzvu z 12.07.2021 spolu s fotokópiou podacieho lístku a poštovej obálky (č. I. 65-66), účtovnou závierkou žalobcu ku 31.12.2016 (č. I. 68-70), účtovnou závierkou žalovaného ku 31.12.2016 (č. I. 71-73), Zoznamom oprávnených osôb a špecifikáciou rozsahu oprávnení k účtu (č. I. 75), Žiadosťou o podanie odporu voči platobnému rozkazu (č. I. 76-77), Zoznamom oprávnených osôb a špecifikáciou rozsahu oprávnení k účtu (č. I. 86), účtovnou závierkou žalovaného ku 31.12.2016 (č. I. 87-89), účtovnou závierkou žalobcu ku 31.12.2016 (č. I. 90-92), uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8CoCsp/27/2020-385 zo dňa 26.02.2021 (č. I. 93-99), uznesením Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021 (č. I. 100-101), Žiadosťou o podanie odporu voči platobnému rozkazu (č. I. 102-103), odpoveďou na výzvu z 12.07.2021 (č. I. 104), Zápisnicou zo zasadnutia mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti AREC 3, s. r. o. (č. I. 126-138), odpoveďou na výzvu z 12.07.2021 (č. I. 151), ako i ostatným spisovým materiálom.

10. Z vykonaných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 20.10.2016 boli z účtu žalobcu prevedené na účet žalovaného peňažné prostriedky v sume 245.000 Eur, ako to vyplýva z prevodného príkazu zo dňa 20.10.2016 (č. I. 18), ktorý bol podpísaný konateľom G.. Y. G., a z výpisu z účtu žalobcu ku dňu 31.10.2016 (č. I. 24). V poznámke platby zo dňa 20.10.2016 bolo uvedené „pôžička Arc 7“. Zo spoločenskej zmluvy žalobcu zo dňa 17.03.2015 (č. I. 26-29) súd zistil, že v článku VI. bod 8 spoločenskej zmluvy je zakotvený spôsob konania menom spoločnosti tak, že v mene spoločnosti konajú a za spoločnosť podpisujú konatelia spoločnosti spoločne. Konateľ spoločnosti B.. G. I. čestným vyhlásením zo dňa 04.08.2022 na svoju česť vyhlásil, že o prevode finančných prostriedkov v sume 245.000,- Eur nevedel a nikdy na tento prevod nedal súhlas, nikdy ho ani dodatočne neschválil a prevod bol uskutočnený konateľom žalobcu G.. Y. G. bez jeho vedomia, hoci za žalobcu mohli konať iba obaja konatelia. B.. G. I. vyzýval G.. Y. G. na podpis výzvy pre žalovaného na vrátenie sumy 245.000,- Eur, čo vyplýva z výzvy zo dňa 21.06.2021 (č. I. 13-14). G.. Y. G. na výzvu odpovedal dňa 12.07.2021 a dňa 21.12.2021 (č. I. 16-17), kde uviedol, že nesúhlasí s tvrdením B.. G. I., že prevod finančných prostriedkov sa uskutočnil bez právneho dôvodu a bez vedomia Ing. G. I., pretože o danom prevode finančných prostriedkov mal vedomosť a je mu známy právny dôvod prevodu týchto peňazí. Výzvu nepodpísal s tým, že sa v nej uvádzajú nepravdivé informácie a skutočnosti a nespĺňa zákonné náležitosti. Z kúpnej zmluvy zo dňa 03.10.2016 uzatvorenej medzi Československou obchodnou bankou, a.s. a žalovaným súd zistil, že žalovaný kúpil nehnuteľnosti v katastrálnom území Bratislava-mestská časť Staré Mesto za sumu 245.000,- Eur. V konaní bolo ďalej nesporné a vyplýva to aj z účtovnej závierky žalobcu za rok 2016, že prevod peňažnej sumy vo výške 245.000,- Eur bol zaúčtovaný v účtovníctve žalobcu. Účtovná závierka žalobcu ku dňu 31.12.2016 bola schválená na mimoriadnom valnom zhromaždení dňa 15.02.2019. Zo zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu z 15.02.2019 (č. I. 126-138) súd zistil, že na zasadnutí mimoriadneho valného zhromaždenia dňa 15.02.2019 zástupca B.. G. I. uviedol, že z účtovníctva žalobcu zistil viaceré sporné platby, medzi ktorými označil aj platbu zo dňa 20.10.2016 v prospech príjemcu AREC 7, s.r.o. v sume 245.000,- Eur. Ďalej uviedol, že spoločník pán G. I. po konaní valného zhromaždenia spoločnosti, ktoré sa konalo dňa 10.12.2018, listom požiadal druhého spoločníka o vysvetlenie k sporným platbám. Napriek výhradám hlasoval za schválenie účtovnej závierky, pretože sporné platby boli objektívne zrealizované, sú v účtovníctve spoločnosti riadne zaúčtované a sú pravdivo zohľadnené v účtovnej závierke spoločnosti za rok 2016. Z predloženého Zoznamu oprávnených osôb a špecifikácie rozsahu oprávnení k účtu (č. I. 86) mal súd za preukázané, že B.. G. I. bol splnomocnený k vykonávaniu právnych úkonov v rozsahu

zodpovedajúcim vyznačenému oprávneniu, a to Internet banking - aktívna forma (s limitom) a DIALOG Live - aktívna forma.

11. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

12. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

13. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

14. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

15. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

17. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najeskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

18. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Súd aplikoval citované právne normy na zistený skutkový stav. Súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že žalobou uplatnený nárok posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. V konaní nebolo preukázané, že súhlas s poskytnutím pôžičky udelil aj druhý konateľ žalobcu oprávnený za žalobcu konať spoločne s konateľom G.. Y. G., pán B.. G. I., a teda že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným. Dôkazné bremeno o tejto skutočnosti leží na žalovanom, ktorý v spore tvrdil, že došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke. Zmluva o pôžičke medzi žalobcom a žalovaným mohla vzniknúť iba prejavom vôle oboch konateľov žalobcu, ktorí sú podľa spoločenskej zmluvy žalobcu a výpisu žalobcu z Obchodného registra oprávnení konať len spoločne. Na vznik zmluvy o pôžičke bolo preto potrebné prejavenie takejto vôle aj zo strany konateľa žalobcu B.. G. I.. Z predložených dôkazov však nevyplýva, že B.. G. I. vyjadril za žalobcu spoločne s konateľom G.. Y. G. vôľu poskytnúť žalovanému pôžičku v sume 245.000,- Eur. Prejavenie takejto vôle nevyplýva ani z prevodného príkazu zo dňa 20.10.2016, ktorý je podpísaný iba konateľom žalobcu G.. Y. G. ani z iných dôkazov vykonaných v tomto konaní. Samotná skutočnosť, že v detaile platby bola uvedená poznámka „pôžička Arec 7“ neznamená, že s uvedenou platbou ako pôžičkou vyjadril svoj súhlas konateľ žalobcu B.. G. I., keďže tento prevodný príkaz bol zadán konateľom G.. Y. G. a vyjadrenie takejto vôle B.. G. I. nebolo v konaní nijako preukázané. Pre uzatvorenie zmluvy o pôžičke nestačí, že druhý konateľ sa o platbe dozvedel z účtovníctva žalobcu alebo že schválil účtovnú závierku spoločnosti s výhradou o spornosti tejto platby. Súd sa s takouto argumentáciou žalovaného nestotožnil a považuje ju za nedôvodnú. V danom prípade sa preto jedná o platbu bez právneho dôvodu, čo je v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka jedna zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia.

21. Ohľadom oprávnenia konať za žalobcu v tomto spore len jediným konateľom, B. G. I., súd uvádza, že v zmysle právneho záveru vysloveného v rozhodnutí Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021 sú splnené podmienky pre podanie žaloby a zastupovanie žalobcu v tomto spore len jedným z dvoch konateľom oprávnených konať spoločne, a to B. G. I.. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že za žalobcu sú oprávnení konať dvaja konatelia spoločne, z ktorých jedným je G. Y. G.. Pán G. Y. G. je zároveň jediným konateľom žalovaného. Vzhľadom na toto personálne prepojenie žalobcu a žalovaného v osobe konateľa G. Y. G. je nepochybné, že pán G. Y. G. koná v konflikte záujmov, keď na jednej strane je oprávnený konať za žalobcu a na strane druhej za žalovaného ako jediný konateľ. Na strane žalobcu je pritom oprávnený konať spoločne s druhým konateľom žalobcu, z čoho je zrejmé, že pokiaľ žalobca chce podať žalobu na vymáhanie prevedených finančných prostriedkov od žalovaného vyžaduje sa na to aj vôľa G. Y. G.. Pokiaľ by G. Y. G. odmietol žalobu podpísať, zmaril by tým možnosť žalobcu domáhať sa vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov od žalovaného súdnou cestou. To by v konečnom dôsledku znamenalo porušenie základných práv žalobcu a porušenie zákazu odmietnutia spravodlivosti len z dôvodu nezhody konateľov žalobcu. Tento spor, ako správne poukázal žalobca, nie je možné vyriešiť ani v rovine hmotného práva, pretože na podanie žaloby proti konateľovi na náhradu škody podľa § 135a Obchodného zákonníka sa rovnako vyžaduje prejavenie vôle a podpis žaloby obomi konateľmi žalobcu. G. G. by podanie žaloby na náhradu škody mohol jednoducho zmariť tým, že by sa rozhodol ju nepodpísať. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že predmetné rozhodnutie Ústavného súdu SR nie je možné aplikovať na prejednávanú vec z dôvodu odlišného skutkového stavu. Podľa názoru súdu je v danom prípade potrebné aplikovať závery rozhodnutia Ústavného súdu SR a Krajského súdu v Bratislave vyslovené v uznesení č. k. 8CoCsp/27/2020-385 zo dňa 26.02.2021, pretože konanie žalobcu a žalovaného, ktorých na oboch stranách ako konateľ zastupuje G. Y. G. je v konflikte záujmov, keďže žalobca sa domáha vrátenia prevedených finančných prostriedkov v sume 245.000,- Eur a žalovaný tieto odmieta vrátiť. Je nepodstatné, či pán G. G. mal voči žalobcovi nejakú pohľadávku alebo dlh alebo či je spoločníkom žalovaného. Rozhodujúce je to, že je oprávnený za žalovaného konať a teda presadzovať záujmy žalovaného na jednej strane a rovnako tak aj ako jeden z konateľov žalobcu na strane druhej, čo si v danom prípade zjavne odporuje. Súd sa preto stotožnil s argumentáciou žalobcu ohľadom možnosti konať v tomto spore za žalobcu len jedným z konateľov oprávnených konať za žalobcu spoločne, a to B. G. I..

22. Ďalej sa súd zaoberal posúdením námietky premlčania, k čomu uvádza, že ak odo dňa, keď sa poškodený dozvie o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, do uplatnenia práva na vydanie bezdôvodného obohatenia uplynie lehota uvedená v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka a žalovaný namieta premlčanie, právo sa premlčalo. Neprichádza potom už do úvahy posudzovanie otázky premlčania aj z hľadiska objektívnej premlčacej lehoty uvedenej v ustanovení § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ani keď ide o bezdôvodné obohatenie spôsobené úmyselne. Úmyselné bezdôvodné obohatenie má len ten význam, že namiesto v objektívnej lehote troch rokov sa právo premlčuje najneskôr za 10 rokov odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.

23. Následne súd posúdil vznesenú námietku premlčania podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka za účelom určenia, kedy začala plynúť premlčacia doba. Občiansky zákonník v tomto ustanovení viaže premlčanie práva uplynutím subjektívnej dvojročnej premlčacej doby na podmienku vedomosti subjektu a/ o bezdôvodnom obohatení a b/ o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, t. j. o subjekte, ktorý bezdôvodné obohatenie získal. Pri posudzovaní otázky, kedy sa žalobca dozvedel o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, treba vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti žalobcu o tomto prvku, nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o ňom. Zároveň ale platí, že táto vedomosť nezávisí na tom, či a kedy si žalobca zabezpečí dostatok dôkazov alebo kedy sa vytvorí pre neho priaznivejšia procesná situácia na to, aby skutkové okolnosti, o ktorých má vedomosť, mohol v súdnom konaní preukázať. Žalobca sa dozvie o tom, kto sa na jeho úkor obohatil, v okamihu, kedy preukázateľne získal informáciu o tých skutkových okolnostiach, na základe ktorých si môže urobiť dostatočný úsudok o tom, že bezdôvodné obohatenie vzniklo a ktorá určitá (konkrétna) osoba sa na jeho úkor obohatila. Nemusí však ísť o nespochybniteľnú istotu o takomto zodpovedajúcom subjekte.

24. Pre posúdenie tohto sporu a vznesenej námietky premlčania súd vychádzal z toho, že žalobca sa o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil preukázateľne dozvedel v decembri 2018. Súd vychádzal z predloženej zápisnice z mimoriadneho valného zhromaždenia žalobcu, ktoré sa konalo dňa 15.02.2019, v ktorej právny zástupca pána G. I. uviedol, že po konaní valného zhromaždenia spoločnosti, ktoré sa konalo dňa 10.12.2018, listom požiadal druhého spoločníka o vysvetlenie k vyššie

v bode 3. zápisnice uvedeným platbám, medzi ktorými bola aj platba zo dňa 20.10.2016 v prospech príjemcu AREC 7, s. r. o. v sume 245.000,- EUR. Vedomosť o bezdôvodnom obohatení sa žalovaného preto žalobca preukázateľne získal dňa 10.12.2018.

25. Na základe uvedeného má súd za to, že dvojročná subjektívna premlčacia doba začala pri vedomosti žalobcu o vzniku bezdôvodného obohatenia a vedomosti o tom, kto sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil plynúť najneskôr 11.12.2018, uplynula dňom 11.12.2020, a teda ak bol nárok uplatnený až 11.08.2022 (podľa potvrdenia o prijatí návrhu Okresným súdom Bratislava I č. I. 53 spisu) je potom premlčaný. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo priznať. Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

26. V nadväznosti na uvedené, ak sa teda žalobca dozvedel o bezdôvodnom obohatení a o osobe, ktorá sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila dňa 10.12.2018 a nárok uplatnil až 11.08.2022 je tento nárok celkom zjavne premlčaný. Z dôvodu, že žalovaný vznesol námietku premlčania a súd vyhodnotil nárok žalobcu ako premlčaný, t. j. námietka je dôvodná, neostávalo súdu iné než žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Z tohto dôvodu je právne irelevantné zaoberať sa hodnotením iných dôkazov ako sú tie, ktoré sú dôležité pre posúdenie premlčania.

27. S argumentáciou žalobcu ohľadom rozporu žalovaným vznesenej námietky premlčania s dobrými mravmi súd uvádza, že s touto sa nemôže stotožniť. Žalobca argumentoval tým, že nemohol podať žalobu s poukazom na ustanovenie § 72 CSP, podľa ktorého sa na konanie právnickej osoby pred súdom použijú ustanovenia hmotného predpisu o konaní za právnickú osobu. Podľa § 133 ods. 1 Obchodného zákonníka platí, že ak spoločenská zmluva upravuje spoločné konanie viacerých konateľov spoločnosti, potom sú za spoločnosť oprávnení konať iba všetci konatelia spoločne. K prelomeniu tohto výkladu ust. § 72 CSP došlo až rozhodnutím Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021, pričom žalobca uviedol, že až vtedy bol oprávnený podať žalobu v zastúpení iba jediným konateľom, Ing. G. I.. S takouto argumentáciou sa nie je možné stotožniť, pretože žalobca mohol žalobu podať aj pred vydaním rozhodnutia Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021. Žalobcovi nič nebránilo podať žalobu konajúc iba jediným konateľom, B. G. I., a použiť argumentáciu o konflikte záujmov druhého z konateľov žalobcu, G. Y. G., s tým, že tento odmieta vymáhať plnenie od žalovaného a odmieta podanie takejto žaloby. Súdy by sa následne museli s argumentáciou žalobcu vysporiadať, bez ohľadu na existenciu či neexistenciu rozhodnutia Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 521/2021-33 zo dňa 16.09.2021, tak ako sa tomu stalo aj v prípade posudzovanom v rozhodnutí Krajského súdu v Bratislave č. k. 8CoCsp/27/2020-385 zo dňa 26.02.2021, ktoré bolo podrobené aj prieskumu Ústavného súdu SR v konaní č. k. III. ÚS 521/2021. Argumentácia žalobcu v tomto smere je preto nesprávna a účelová s cieľom ospravedlniť uplynutie premlčacej doby v dôsledku nečinnosti žalobcu. Uplynutie premlčacej doby zavinil žalobca tým, že nepodal žalobu včas. V prejednávanej veci nedošlo zo strany konateľa žalobcu G. Y. G. k zatajeniu predmetnej platby, kedy by v dôsledku nevedomosti žalobcu o tejto platbe uplynula premlčacia doba na jej uplatnenie súdnou cestou a tým k zmareniu vymáhania tejto pohľadávky od žalovaného. Platba bola zaevidovaná v účtovníctve žalobcu. Žalobca o platbe preukázateľne vedel už v decembri 2018, pričom žalobu nepodal. V konaní nebolo preukázané ani to, že by žalobca chcel podať žalobu o zaplatenie žalovanej sumy pred uplynutím premlčacej doby, ale druhý z konateľov, G. Y. G., ju odmietol podpísať. Žalobca sa iba domnieva, že by sa tak stalo. Nemôže tak následne tvrdiť, že mu druhý konateľ bránil podať žalobu, keď nepredložil žiadny relevantný dôkaz o tom, že ho na podanie žaloby aspoň vyzval a druhý konateľ žalobu odmietol podať. Žalobca vyzýval konateľa G. Y. G. na podpísanie výzvy na vrátenie bezdôvodného obohatenia, ktorú G. G. odmietol podpísať s vysvetlením, že sa nejedná o bezdôvodné obohatenie, ale o pôžičku a výzvu nepodpíše, keďže nezodpovedá skutočnosti. Žalobca na odpoveď konateľa žalobcu G. Y. G. nijak nezareagoval. Žalobca konateľa G. Y. G. ani nevyzval na podanie žaloby proti žalovanému a žalobu podal až následne

v auguste 2022 konajúci jediným konateľom, pričom, ako bolo uvedené vyššie, takúto žalobu mohol podať už skôr, pred uplynutím premlčacej doby. Žalobca sa o podanie žaloby ani nepokúsil, čím došlo k uplynutiu premlčacej doby, a následne žalobca tvrdí, že žalovaným vznesená námietka odporuje dobrým mravom, s čím sa ale v okolnostiach prejednávanej veci nie je možné stotožniť. Nie sú teda splnené podmienky ani v zmysle rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 176/2011, na ktoré žalobca poukazoval vo svojom vyjadrení zo dňa 21.08.2023.

28. V prejednávanej veci súd posudzoval plynutie premlčacej doby podľa ust. § 107 Občianskeho zákonníka, pretože medzi žalobcom a žalovaným neexistoval žiadny obchodnoprávny záväzkový vzťah. Po vykonaní dokazovania nebolo v konaní preukázané, že zmluva o pôžičke bola uzatvorená. Prevod peňažných prostriedkov medzi žalobcom a žalovaným bol uskutočnený bez právneho dôvodu, a teda na plynutie premlčacej doby sa uplatní ust. § 107 Občianskeho zákonníka.

29. Súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 252/04) a rovnako neznamená ani to, aby sporová strana bola pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkou a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

30. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v celom rozsahu úspešný, keďže súd žalobu žalobcu zamietol. Žalovaný má preto nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.